DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)
13. juli 1989 *

I sag 108/88,

Juan Jaenicke Cendoya, ved advokat Rafael Allendesalazar Corcho, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Ricardo Gosalbo Bono og Daniel Calleja Crespo, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georgios Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af den afgørelse, som chefen for Kommissionens Afdeling for Ansættelser gav sagsøgeren meddelelse om den 25. januar 1988, og hvorved udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/584 meddelte, at en af hans eksamener ikke kunne betragtes som en eksamen på universitetsniveau, og at der følgelig ikke kunne gives ham adgang til at deltage i nævnte udvælgelsesprøve,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden F. Grévisse, dommerne J. C. Moitinho de Almeida og M. Zuleeg,

generaladvokat: G. Tesauro
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

* Processprog: spansk.

på grundlag af retsmøderapporten som ændret efter den mundtlige forhandling den 24. maj 1989,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 28. juni 1989,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 1. april 1988, har Juan Jaenicke Cendoya anlagt sag med følgende påstande:

— De eksamensbeviser, der var vedlagt hans ansøgning, samt hans dokumenterede faglige erfaring, kendes forenelige med kravene i meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM/A/584;

— annullation af den afgørelse, som chefen for Kommissionens Afdeling for Ansættelser gav ham meddelelse om den 25. januar 1988, og hvorved udvælgelseskomitéen for ovennævnte prøve meddelte, at en af hans eksamener ikke kunne betragtes som en eksamen på universitetsniveau, og at der følgelig ikke kunne gives ham adgang til at deltage i prøven;

— enhver efterfølgende foranstaltning, der er truffet i forbindelse med gennemførelsen af den omtvistede prøve, kendes uden retsvirkning, og at Kommissionen tilpligtes at afholde en ny prøve.

2 Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber gav ved meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af 1.7.1987 (EFT C 173, s. 14) oplysning om afholdelse af en almindelig udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser

med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af spanske ekspeditionssekretærer i den stillingsgruppe, der omfatter lønklasse 5 og 4 i kategori A. I punkt III, B), 2) i meddelelsen hed det:

»Ved ansøgningsfristens udløb skal ansøgerne:

a) dokumentere at have gennemført studier på universitetsniveau, afsluttet med et eksamensbevis (título). Udvælgelseskomitéen tager hensyn til den særlige struktur, de af ansøgerne fulgte studier måtte have;

b) have en faglig erfaring efter bestået universitetseksamen på mindst 12 år, heraf 6 i relation til den stilling, der ønskes besat, og hvis arbejdsopgaver fremgår af bilaget.«

3 Sagsøgeren indgav ansøgning inden for den i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte frist. Ved skrivelse af 28. oktober 1987 meddelte Kommissionen sagsøgeren, at han ville få adgang til at deltage i prøven, såfremt han inden den 20. november fremsendte en attestation vedrørende statsanerkendelse af hans eksamen som »licenciado« i erhvervsøkonomi og virksomhedsledelse fra Instituto católico de administración y dirección de empresas (herefter benævnt »ICADE«).

4 Ved telegram af 19. december 1987 meddelte Kommissionen sagsøgeren, at udvælgelseskomitéen på sagsøgerens anmodning på ny havde gennemgået hans ansøgning og havde besluttet at give ham adgang til prøven på betingelse af, at han ved den mundtlige del fremlagde den anerkendelsesattest vedrørende hans eksamen, som Kommissionen havde anmodet om ved førnævnte skrivelse af 28. oktober.

5 Den 12. januar 1988, da den mundtlige prøve skulle finde sted, fremlagde sagsøgeren for udvælgelseskomitéen blot en erklæring afgivet af »Letrado del Estado«, dvs. chefen for Den Juridiske Tjeneste i Ministeriet for Undervisning og Videnskab (Generaldirektoratet for De Videregående Uddannelser), i henhold til hvilken nævnte tjeneste var ved at udarbejde et responsum vedrørende spørgsmålet om ækvivalens mellem de eksamener, der var bestået ved Pontificia de Comillas-universitetet, som ICADE er en del af, og de officielle eksamener. Udvælgelseskomitéen besluttede herefter, at den mundtlige prøve ikke skulle gennemføres.

6 Ved skrivelse af 25. januar 1988 meddelte chefen for Kommissionens Afdeling for Ansættelser sagsøgeren, at udvælgelseskomitéen havde besluttet ikke at give ham adgang til prøven, idet han ved den mundtlige del ikke havde fremlagt den ønskede anerkendelsesattest.

7 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

Sagsøgerens påstande

8 Sagsøgeren har nedlagt en række påstande, som vedrører spørgsmålet om gyldigheden af hans eksamensbeviser og den dokumenterede erfaring, der fremgik af hans ansøgning, sammenholdt med kravene i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven. Sagsøgeren har reelt nedlagt påstand om, at Domstolen kender visse af de anbringender, han har fremført til støtte for annullationssøgsmålet, begrundede.

9 Som det fremgår af Domstolens faste praksis, navnlig dom af 10. december 1969 (Gustav Wonnerth/Kommissionen, 12/69, Sml. s. 167, præmis 6), kan sådanne påstande ikke admitteres.

Påstanden om annullation af afvisningen af sagsøgerens ansøgning

Anbringendet om, at den omtvistede afgørelse ikke indeholder en begrundelse

10 Det bemærkes, at i henhold til Domstolens faste praksis har pligten til at begrunde en akt, der indeholder et klagepunkt, til formål at gøre det muligt for Domstolen at udøve sin kontrol med hensyn til afgørelsens lovlighed og give afgørelsens adressat oplysninger, der er tilstrækkelige til at fastslå, hvorvidt afgørelsen er rigtig (dom af 9. juni 1983, Verzyck/Kommissionen, 225/82, Sml. s. 1991).

11 Den i sagen omtvistede afgørelse indeholder følgende begrundelse:

»Udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/584 indkaldte Juan Jaenicke Cendoya til mundtlig prøve den 12. januar 1988 kl. 18 og forlangte, at han på det tidspunkt og som anført i telegrammet om indkaldelse fremlagde en attest, hvorefter det anerkendtes, at hans eksamen fra ICADE svarede til officielle eksamener.

På indkaldelsesdagen kunne ansøgeren ikke fremlægge den ønskede attest, og hans eksamen er således fortsat ikke officielt anerkendt; dette er baggrunden for, at udvælgelseskomitéen ikke kunne gennemføre den mundtlige prøve med ansøgeren.«

12 Det fremgår klart af afgørelsen, at den omstændighed, at eksamenen fra ICADE ikke er anerkendt, er begrundelsen for, at ansøgeren ikke fik adgang til udvælgelsesprøven. Anbringendet vedrørende begrundelsen kan således ikke lægges til grund.

Anbringendet om, at de bekræftende dokumenter vedrørende sagsøgerens studier ved ICADE opfyldte kravene i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven

13 Jaenicke Cendoya har anført, at da adgangsbetingelserne, studiernes varighed (5 år) og indhold, der på alle punkter svarer til et studium på et statsligt universitet, må den undervisning, der gives på ICADE, betragtes som en videregående uddannelse, der afsluttes med et eksamensbevis på universitetsniveau. I kongeligt dekret nr. 1610/79 af 4. april 1979 (BOE 157 af 2.7.1979) er det i øvrigt fastsat, at da der ikke findes undtagelsesbestemmelser vedrørende eksamener, som er bestået inden dekretet blev udstedt, har de eksamensbeviser, der er udstedt af Comillas-universitetet, samme retsvirkninger som eksamensbeviser udstedt af statslige universiteter. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med den fællesskabsretlige definition af begrebet videregående uddannelse, jfr. herved Rådets afgørelse 87/327 af 15. juni 1987 om vedtagelse af Fællesskabets handlingsprogram til fremme af de studerendes mobilitet (ERASMUS) (EFT L 166, s. 20) og Rådets direktiv 89/48 af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser (EFT L 19, s. 16). Når udvælgelseskomitéen har pålagt sagsøgeren at fremlægge en attest om statsanerkendelse af eksamensbeviset fra ICADE, har den således fastsat en yderligere betingelse i forhold til bestemmelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

14 Det bemærkes, at da der hverken i forordninger eller direktiver om udvælgelsesprøver, som afholdes af EF-institutioner, eller i meddelelsen om udvælgelsesprøven findes bestemmelser om det modsatte, må kravet om, at ansøgerne skal være i besiddelse af et eksamensbevis på universitetsniveau, nødvendigvis forstås i den betydning, udtrykket har i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor ansøgeren har fulgt de studier, han påberåber sig.

15 På det tidspunkt, hvor den anfægtede afgørelse blev truffet, var ovennævnte rådsdirektiv 89/48 af 21. december 1988 endnu ikke udstedt, og dets bestemmelser kunne således under ingen omstændigheder finde anvendelse. Endvidere er hovedformålet med bestemmelserne i Rådets ovennævnte afgørelse 87/327 af 15. juni 1987 om vedtagelse af ERASMUS-programmet at fremme de studerendes mobilitet inden for Fællesskabet og ikke at fastsætte adgangsbetingelserne for udvælgelsesprøver, der afholdes med henblik på ansættelse af tjenestmænd i De Europæiske Fællesskaber.

16 Meddelelsen om udvælgelsesprøven indeholdt ingen bestemmelser, som kunne fortolkes således, at der var grundlag for at fravige definitionen af begrebet eksamensbevis på universitetsniveau i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor studierne er gennemført, altså konkret spansk lovgivning. Den i meddelelsen indeholdte bemærkning om, at udvælgelseskomitéen tager hensyn til, om den af ansøgeren gennemførte uddannelse har en særegen struktur, måtte tværtimod betragtes som en stiltiende henvisning til den pågældende definition.

17 Det følger af det anførte, at adgangen til at deltage i udvælgelsesprøven var betinget af, at der blev fremlagt bevis for afsluttet, fuldstændig universitetsuddannelse, som ikke blot var et almindeligt universitetseksamensbevis, men et bevis, der efter spansk lovgivning er tillagt fuld civilretlig virkning.

18 Som det fremgår af de enslydende erklæringer fra det spanske Ministerium for Uddannelse og Videnskab (af 9. februar 1988) og fra ICADE (af 4. april 1989), blev de ved den pågældende institution gennemførte studier først tillagt civilretlige virkninger ved udstedelsen af ovennævnte kongelige dekret nr. 1610/79 af 4. april 1979. I henhold til dekretet tillagdes de nævnte studier »de samme retsvirkninger som studier ved offentlige institutioner, idet de nævnte studier er omfattet af den i artikel 6 i Konventionen mellem Den Hellige Stol og den spanske stat anførte ordning«. I henhold til bestemmelserne i artikel 6 i Konventionen af 5. april 1962,

som dekretet henviser til, anerkendes de fulde civilretlige virkninger ikke uden videre, men er betinget af, at den studerende består en samlet teoretisk og praktisk prøve, der afholdes under tilsyn af det spanske Undervisningsministerium. Den nævnte betingelse er ikke siden ophævet, hverken ved tillæg til Konventionen mellem Den Hellige Stol og den spanske stat eller ved lov eller forvaltningsforskrift.

19 Hverken over for udvælgelseskomitéen eller for Domstolen har sagsøgeren dokumenteret at have bestået en sådan prøve.

20 Selv om det antages, at de dokumenter, sagsøgeren har fremlagt for udvælgelseskomitéen, har kunnet betragtes som dokumentation for, at sagsøgeren havde opnået eksamensbeviset fra ICADE, kunne komitéen ikke — da det efter spansk lovgivning ikke er tillagt civilretlige virkninger — betragte den pågældende attestation som et bevis for en fuldstændig universitetsuddannelse i den i meddelelsen om udvælgelsesprøven forudsatte betydning. Dette anbringende kan derfor ikke lægges til grund.

Anbringendet om, at Kommissionen allerede har anerkendt gyldigheden af eksamensbeviset fra ICADE

21 Bedømmelsen af, om nærmere angivne studier eller eksamensbeviser har universitetsniveau, foretages konkret af den enkelte udvælgelseskomité eller af ansættelsesmyndigheden, under hensyn til de særlige omstændigheder og forhold i forbindelse med hver enkelt udvælgelsesprøve eller stilling som kontraktansat. Den omstændighed, at sagsøgeren har arbejdet for Kommissionen, nemlig som kontraktansat projektmedarbejder på Presse- og Informationskontoret i Madrid, kan han følgelig ikke — selv om hans arbejdsopgaver kunne svare til en universitetsuddannelse — påberåbe sig til støtte for, at afslaget på at deltage i udvælgelsesprøven annulleres.

Anbringendet om, at udvælgelseskomitéen ligeledes burde have taget hensyn til sagsøgerens øvrige eksamensbeviser samt — i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven fortolket i lyset af bestemmelserne i tjenestemandsvedtægtens artikel 5, som definerer kategori A — til hans efterfølgende faglige erfaring

22 I henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven skulle ansøgerne både dokumentere at have en fuldstændig uddannelse på universitetsniveau, der er afsluttet med et eksamensbevis, og en efterfølgende faglig erfaring.

23 For det første bør der lægges vægt på, at de beviser vedrørende studier, der er gennemført efter en kandidateksamen, som sagsøgeren havde vedlagt ansøgningen, ikke kan sidestilles med det bevis for en fuldstændig universitetsuddannelse, der kræves i henhold til meddelelsen.

24 Dernæst bemærkes, at selv om kravene i meddelelsen ifølge sagsøgeren var strengere end vedtægtens artikel 5 — hvorefter der for ansættelse i kategori A kræves »universitetsuddannelse eller hermed ligestillede faglige kundskaber« — fremgår det af Domstolens faste praksis, at dette klagepunkt ikke kan lægges til grund. Bestemmelserne i vedtægtens artikel 5 har til formål generelt at definere, hvilke mindstekrav der efter den pågældende stillings art skal gælde for en tjenestemand i den pågældende lønklasse, og vedrører ikke ansættelsesbetingelserne. Disse er reguleret i vedtægtens artikel 29 og bilag III, og intet er til hinder for, at der for visse stillinger eller bestemte kategorier af stillinger i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsættes betingelser, der er strengere end dem, som svarer til mindstebetingelserne for indplaceringen i stillinger, uanset om der skal besættes en bestemt ledig stilling eller oprettes en ansættelsesreserve med henblik på at besætte stillingerne i en bestemt kategori (dom af 5. april 1979, Orlandi/Kommissionen, 117/78, Sml. s. 1613, og dom af 2. oktober 1979, John Szemerey/Kommissionen, 178/78, Sml. s. 2855).

25 Jaenicke Cendoya opfyldte ikke den første betingelse om, at ansøgerne skulle have et bevis for en fuldstændig, afsluttet universitetsuddannelse. Allerede af den grund kunne udvælgelseskomitéen udelukke ham fra prøven uden at tage hensyn til hans øvrige kvalifikations- og eksamensbeviser og hans efterfølgende faglige erfaring.

26 Da ingen af de anbringender, der er fremført til støtte for ovennævnte påstande, vil sagsøgte være at frifinde for disse påstande.

Påstanden om, at enhver foranstaltning, der er truffet i forbindelse med den anfægtede afgørelse, annulleres helt eller delvis, og om, at Kommissionen tilpligtes at afholde en ny udvælgelsesprøve

27 Da ingen af de anbringender, sagsøgeren har fremført til prøvelse af afgørelsen om at udelukke ham fra udvælgelsesprøven, har kunnet lægges til grund, har sagsøgeren ingen retlig interesse i at kræve de foranstaltninger, og navnlig de udnævnelser,

der er foretaget på grundlag af den udvælgelsesprøve, som nærværende tvist udspringer af, annulleret. Også de påstande, som i realiteten er påbud til en EF-institution i den forstand, at den tilpligtes at afholde en ny udvælgelsesprøve, må afvises.

Sagens omkostninger

28 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, som taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Ifølge procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne dog selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

Grévisse Moitinho de Almeida Zuleeg

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. juli 1989.

J.-G. Giraud
justitssekretær

F. Grévisse
formand for Tredje Afdeling